

dag, Gud skänker mig, en himlens gåfva, som jag fruktat att förlora; ty med alla små bekymmer har den varit mig en sällhetens dag, och jag ångrar, bittert, då min oförnöjsamhet förbittrat den. Dig ömt älskade Maka, skall jag tacka och välsigna för min närvarande lycka och för den, jag af framtiden hoppas.

Kyss barnen alla. Gud vare lof för Calles välförhållande. Påminn honom om den sorg, det vid hemkomsten skulle göra mig, om jag icke då får höra godt om honom. Tack älskade min för all omsorg, Du visar honom. Din kärlek bättrar honom lättare, än allt, hvad jag kan göra.

10 Tusen, tusen längtans och saknadens kyssar till Dig min egen, enda ömt älskade.

Din
i döden kärleksfulle, trogne Make.
J. V. S:n

205 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 26.XI 1849 HUB, JVS handskriftssamling

20

Ömt älskade Måkan min!

Ehuru ett senare bref torde betagit Dig tanken på min hemkomst i dag, så väntar Du kanske smått, tills Du i Onsdag erhållit mitt senaste bref. När jag nu tänker på, huru kärleksfullt Du tagit mig på orden och räknat jemnt 14 dagar till min hemkomst, och huru Du nu snart kl. 8 f. m. vaknar med tanken på, att jag kanske kommer, så gör det mig så ondt både för Din bedragna väntan och för min egen längtans skuld. Snart ett par timmar har jag legat vaken i dag endast tänkande på hemmet och Dig och trånande till Ditt hjerta och Dina armar mjuka. Jag vill skriva åtminstone några ord, för att i Söndag (nästa) taga Dig ur all oro för min återresa, hvilken jag kanske då först börjar. Tag dock icke någon dag för min hemkomst för afgjord. Borgström orkar väl redan arbeta, men assurancesstadgarne skola tryckas, och jag måste läsa korrekturet. Äfven ett par personer måste ännu öfver dem höras. Jag är derföre än i denna stund osäker på min resa. Men jag hoppas, att dock inom nästa veckas slut vara hos er, mina älskade. Gud skall veta, hvilken glädje det ger mig att kunna tänka derpå.

40 Var ej orolig Maka lilla, om Du hör folket prata något om Institutet. Det är krångel för tillståndet till dess inrättande; men jag hoppas, att ilskan icke skall gå så långt, att det afslås. Handelskorpsen här, som står i spetsen för inrättningen, visar all ifver för det nyttiga företaget. Och då förslaget dertill utgått från deras sida, icke från mig, så går deras välvilja så långt, att de garantera mig löneersättning för hvarje fall.

Haf också ingen oro för min resa. Jag får troligen fara i släde och i vackert månskensväder. Sedan det blifvit så kallt, kan ingen af de stackars rymmarena lefva i skog och mark. Dessutom äro ryktena om fara för dem öfverdrifna. Kanske får jag också resällskap. Var bara helt trygg. Låter Gud mig få behålla, helsan, nog kommer jag lika lyckligt hem som alltid.

Kl. slår 9, och jag måste gå till Borgström, för att fortsätta vårt arbete.

Fru Borgströms lilla flicka skall jag bjuda till att föra med mig, ehuru jag ej gerna skulle vilja taga omvägen öfver Borgå. Lofva det

dock icke aldeles bestämdt.

Gud vare med eder, mina älskade. Far ut sjelf och tag i vackert väder barnen med. Tänk på, huru nyttigt det är för Dig och dem. Adjö ljufva älskade Maka min!

Din
kärleksfulle, trogne Make
J. V. S:n

Måndag d. 26 Nov. 1849.

10

206 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 29.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 29 November.

Älskade Make!

Bra förvånad och ängslig blef jag öfver ditt sista bref, Jag väntade dig själf och fick i stället brefvet.

Jag hade allt i ordning, din kammare som förrut hade oppslagen bordsskifva, med skrifdon och andra till behör, Men kanske det ändå var bäst att du dröjde, ty bra ondt hade du slitit, att åka på kraka; och kanske du nu kan taga Fru Borgströms Flicka med dig, om du till, har täckt släde, men gör ändå alldeles, som du finner för passligast. Barnen äro alla friska, Hanna var just, och på den lilla stund jag lämnade skrifbordet, bläckade ner et bref som jag ämnade till dig, så att jag var tvungen att skrifva et nytt bref. Lilla Gossen börjar blifva stadig på sina ben, han vågar sig redan et litet stycke på egen hand. Med Calle är det som förrut, vist sade Therman att han lite slarvat, men nu tycker jag att han har läst. Jag tror att det mycket är Henritzie fel, ty kanske han ej förstått på att läsa öfver. Här hemma, har han varit mycket snell. Jag är ängslig öfver att du kanske förebrår mig att jag slöst mycket penningar, ty jag har tagit 15. Rub(el) Silver af Pappa. För hushållet har det ej gått mycket, men jag har försett barnen med kläder och alla möjliga till behör, så att vi ej nu behöfva på en lång tid bekymra oss om deras utstyre. Hvad jag ej fått är åt Calle Kolttyg, om du kunde få något halfylle, en par aln, du borde taga det så tjockt som du kan få. Barnen behöfva ingenting. Äfven om Gud skänker oss et barn till, som vi hoppas på har äfven den allt i ordning. Var nu inte ledsen, mitt hjerta svider nog redan när jag tänker derpå.

I Lördag skrifver jag ännu et bref, som du önskade. Farväl nu älskade Make Gud låte Dig väl gå.

Din Jeanette.

20

30

40

207 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 30.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

d. 30 November.

Älskade min!

Var icke orolig, om jag dröjer några dagar. Kellgrenska tryckeriet, der Assuransstadgarne tryckas, har icke hållit ord, och jag kan för Borgströms skuld icke fara, utan att hafva läsit korrektur. Ännu har